

ταξα τὸν σιωπὴν ως δευτέραν ἀρετὴν. Ἡλπίζον δὲ ὅτι αὖτη μετὰ τῆς τάξεως, ἥτις ἔπειται τρίτη, ἡθελε μοὶ παρέξει τὸν ἀπαιτούμενον πρὸς ἔξακολουθησιν τοῦ σχεδίου καὶ τῶν σπουδῶν μου καιρόν. Ἀν κατώρθουν ν' ἀποκτήσω τὴν ἀρετὴν τῆς ἀποφάσεως, αὐτῇ θὰ μ' ἔχοργει τὴν ἀναγκαῖαν ἐπιμονὴν, ὅπως ἀποκτήσω καὶ τὰς λοιπὰς ἀρετὰς. Ἡ οἰκογομία καὶ ἡ φιλεργία ἀπαλλάττουσαί με τῶν τελευταίων χρεῶν δσα μ' ἔμενον, καὶ χορηγοῦσαί μοι ἀνεστίν καὶ ἀνεξαρτησίαν, θὰ μὲ καθίστων εὔχολωτέρων τὴν ἀσκησιν τῆς εἰλικρινείας, τῆς δικαιοσύνης, κτλ. Σκεφθεὶς δὲ τότε, ὅτι κατὰ τὴν συμβουλὴν τῶν χρυσῶν ἐπῶν τοῦ Πυθαγόρου, σίγον ἀνάγκην καθημερινῆς ἔξετάσεως ἐμαυτοῦ, ἐφεῦρον τὴν ἐπομένην μέθοδον.

Κατεσκεύαστα μικρὸν βιβλίον δεκατριῶν σελίδων, ἔχον ἐπὶ κεφαλίδος ἑκάστης ἐπιγεγραμμένην μίαν τῶν ἀρετῶν. Διῆρεστα δὲ τὰς σελίδας δι' ἐρυθρᾶς μελάνης εἰς ἑπτὰ στήλας, διὰ τὰς ἀντιστοίχους

Σχῆμα τῶν σελίδων.

ΕΓΚΡΑΤΕΙΑ.

Μὴ τρώγης ως νὰ βαρύνῃς, μὴ πίνῃς ως νὰ ζαλισθῇς.

	Κυρ.	Δευτ.	Τρίτ.	Τετρ.	Πέμπ.	Παρ.	Σάβ.
Ἐγκ.	—	—	—	—	—	—	—
Σιωπ.	*	*	—	—	—	—	—
Ταξ.	*	*	—	—	*	*	*
Απόφ.	—	—	—	—	—	—	—
Οίκον	—	*	—	—	—	—	—
Φιλε.	—	—	—	—	—	—	—
Εἰλικ.	—	—	—	—	—	—	—
Δικ.	—	—	—	—	—	—	—
Μετ.	—	—	—	—	—	—	—
Καθ.	—	—	—	—	—	—	—
Ηρεμ	—	—	—	—	—	—	—
Σεμ.	—	—	—	—	—	—	—
Ταπ.	—	—	—	—	—	—	—

ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος, γράψας ἄνωθεν ἑκάστης αὐτῶν τὰ ἀρχικὰ γράμματα ἑκάστης τῶν ἡμερῶν. Ἐπειτα δὲ ἐσυρα δεκατρεῖς ἐγκαρσίους ἢ ὄριζοντίους γράμματας, καὶ ἄνωθεν ἑκάστης ἐγράψα τ' ἀρχικὰ γράμματα μιᾶς τῶν ἀρετῶν. Εἰς δὲ τὸ τετράγωνον τὸ ἀπέναντι εἰς ἑκάστην τῶν ἀρετῶν καὶ τῶν ἡμερῶν ἐγράφον, ἀνὰ πάταν ἐσπέραν, διὰ μελάνης, μικρὸν σημεῖον εἰς ἐνθύμησιν τοῦ σφάλματος ὃ εἶχον πράξει κατὰ τῆς δεῖνος ἢ δεῖνος ἀρετῆς, ως ἐπειθόμην ὑπὸ τῆς ἔξετάσεως τῆς ἴδιας ἐμαυτοῦ συνειδήσεως.

‘Απεφάσισα λοιπὸν ν' ἀφιεώσω ἀνὰ μίαν ἑβδομάδην ἐμβριθοῦς προσοχῆς εἰς ἑκάστην τῶν ἀρετῶν τούτων ἀλληλοδιαδόχως. Οὕτω κατὰ τὴν πρώτην ἑβδομάδην πρωτίστη φροντίς μου ἦτον ν' ἀποφύγω πᾶταν, καὶ τὴν ἐλαχίστην, παρεκτροπὴν κατὰ τῆς ἐγκρατείας ἀφίνων τὰς λοιπὰς ἀρετὰς νὰ εὐδωθῶσιν ὅπως δύνανται, σημειῶν ὅμως ἐπιμελῶς τὰ σφάλματα εἰς τὸ τέλος πάσης ἡμέρας. Ἀν κατὰ τὴν πρώτην ἑβδομάδην ἐδυνάμην νὰ διατηρήσω τὴν πρώτην γραμμὴν χωρὶς σημείου, ἐνόμιζον ὅτι εἶχον ἀρκούντως ἐνδυναμωθῆναι πρὸς τὴν ἀσκησιν τῆς πρώτης ἀρετῆς, καὶ ἀρκούντως εἶχον ἀπαλλαγῆσθαι τῆς ἐπιφρόνησης τοῦ ἐναντίου ἐλαττώματος, ώστε νὰ τολμήσω νὰ ἐκτείνω τὴν προσοχὴν μεταξὺ τῆς δευτέραν, καὶ νὰ προσπαθήσω νὰ διατηρῶ δύναμιν γραμμὰς λευκάς. Ἐξακολουθῶν οὕτω μέχρι τῆς τελευταίας, ἐδυνάμην νὰ τὰς διατρέξω δίλας εἰς δεκατρεῖς ἑβδομάδας, καὶ νὰ ἐπαναλαμβάνω τὴν ἀσκη-